

Աստրախանցի օրիորդ Ազիսաբէթ Մօլախալցեան ներկայ տարւոյն Մայիս ամսին աւարտելով իւր ուսման ընթացքը Աստրախանայ Հայոց Հոգ. օրիորդական Դպրոցի մէջ՝ իցոյց իւր երախտագիտութեան եւ շնորհակալութեան առ Հօգեւոր Մայրադպին իշխանութիւնը եւ առ բարերար եւ խնամակալ Ազգայինս՝ Հեղինակած է քանի մի գողարիկ ստանաւորներ եւ իրրեւ երախայրիկ իւր աշխատութեան ուղարկած է խմբագրութեանն ի հրատարակութիւն, զորս պատշաճ կհամարինք հրատարակել հետ զհետէ Արարատայ էջերի մէջ:

ԱՀԵՂ ԳԻՇԵՐ ՅԱՒԱՐԱՅՐ:

Ո՞հ, փայլէր արեամբ մեծ դաշտ Աւարայր,
Համայն քննութիւնն յայնժամ արխրեալ կայր
Որոտայր ամպրոպ, եւ շանթր կայծականց,
Մեծ ան ժրգէին ի սիրտ դիցազանց:
Եւ պոյծառ Լուսին՝
Խաւարէր յերկին:

Ի սարսափ անեղ յեզերս Յզմուտին,
Դիզեալ դիմիամբք գիակք շատ կային,
Հայոց եւ Պարսից զօրք միանգամայն
Գունդ զունդ ննջէին ի խոր քուն մահուան:
Թէ եւ հընչէր սիւզ՝
Բայց զաշտն էր ի սուգ:

Լնռ էր Աւարայր եւ շրջակայք լնռ,
Իսկ փայլուն լուսին յեմերս տխուր
Խածկէր միգամած, պատեալ ի մութ խոր,
Ո՛չ ժրտէր հոցել յայն տես սրգաւոր
Այն դաշտ մենաւոր,
Էր ճիշտ Վոյճց ծոր:

Եզիշէն շրջէր միմիայն յայնժամ,
Եւ ծայն իւր քայլից չլրտէր անդամ,
Ձո՛ւ արդ որոնես, հոգիդ սիրազգած,
Սրբապետն մարմնոյդ վերջին ոյժ քամած,
Աւանդ, զո՞ խընդրես,
Ձնա ո՛չ եւս տեսցես

Խնդրէր զՎարդան համայնց սիրելին,
Ձի ծըննալք, սընեալք էին միասին,

Վարդանն այն առիւծ միշտ վազիրը յաղթող,
Ըզպարսիկ զազանս առնող սանակիս,
Արոնէր անդէն,
Ըզզիշերն ամեն

Բայց յանկարծ տեսեալ զնա տապաւառ ի հոգ
Ջըընրոյ՞ երեսօվն մահուն արխուր բող,
Արսէս թէ ի քնոյ զարթնաւ եղիշէն,
Ահարեկ եղեալ յայն տեսարանէն,
Ջայնէր նա, Վարդան,
Ի քուն կան մահուան,

Ասաց եւ զարմաւ փարեկին ի Հայս,
Կըրել ի յարման զայս անցը յապաղայս,
Վարդան մեռանի ի սէր իւր ազգին,
Կըրկեալ զՀայաստան — քաջայր կանաչին,
Վարդան — Հայաստան,
Միշտ փնոյր Հայ անուան:

ՕՐԻՈՐԴ ԵՂԵՍԱՐԵԼԻՔ ՄՕԼԱՆԱ

Աւրմանու քաւառակի կալփառու գիւղացի պ. Գրեգոր Դաւթեան, Դաւթեանի Բա-
րեկը. Ազէրսանդը քաւ. Յ. Արվանդեանի եւ Գէորգ քաւանայ Մեկեքեանի ազգային
պարտաճանաչութիւնից գրգռած նուիրեցին յազուա Մայր Աթոսոյ Գէորգեան ճե-
մարանի առաջինը՝ քաւ եւ ինք բաւրի. որպիսին նուէր ամ ըստ ամէ պէտքէ շարու-
նակէ մինչեւ իւր մահը. երկրորդը՝ աւան բաւրի, որը նպնայն պէտքէ ամ ըստ ամէ
Շարունակէ մինչեւ իւր մահը իսկ երրորդը՝ մանուկ նուիրեց քաւ եւ ինք բաւրի:

Խմբագրութիւնս գտնելով յիշեալ Պարգեղեաց ազգատիրական զգայմունքը յայտնու-
մէ նոցա իւր Հրատարակական շնորհակալութիւն եւ քանկանումէ, որ ամեն մի Հայ իւր
կարեաց Համեմատ ալոսրինակ նուիրաբերութեամբ Հետեւէ նոցա բարի օրինակին, քաւ
ի միտ առնելով, որ մի պլոպիսի մեծ ազգային Հաստատութիւն, որպիսին է Մայր
Աթոսոյ Գէորգեան ճեմարանը, կարոտ է ընդհանուր Ազգի ներթական եւ բարոյ-
կան օժանդակութեան:

* *

Ըստ ներընթաց Համալսարանի Վեհ. Հայրապետի Ազգի Դարաշումբու Ս. Նախա-
վկայի վանուց վանահայր Դաւիթ վարդապետ Շատարեանի տեղափոխեցաւ ի վանա-
Հայրութիւն Մեզրի վանուց ի վիճակին Սինեաց:

* *

Ազգի Վեհ. Հայրապետի նորընթաց բարեՀամալսարանի Բարեհն. Արխանկէս վար-
դապետ Սեդրակեան կարգեցաւ վանահայր Ս. Կոստանու վանուց ի տեղի Հանգա-
ցեալ Վահան Վարդապետի Բաստամեանի:

* *